ALISHER NAVOIY

** XAMSA

ALISHER NAVOIY

"Xamsa"ning 525 yilligiga

84 (5Ў)1 N14

Navoiy, Alisher.

Xamsa / Alisher Navoiy; qisqartirib nashrga tayyorlovchi A.Hojiahmedov; mas'ul muharrir V.Rahmonov. -T.: Yangi asr avlodi, 2010. - 348 b.

Mazkur kitobda Alisher Navoiy «Xamsa» sidagi barcha dostonlarning mazmuni bayon qilingan. Ularda shoir tomonidan tasvirlangan turli voqea-hodisalar aks ettirilgan, faqat kirish qismlari, me'yoridan choʻzilib ketgan manzaralar, monologlar biroz qisqartirilgan. Ushbu Navoiy dostonlarining nasriy talqinini oʻqib chiqib alloma shoirimizning turkiy she'riyatning gultoji hisoblanmish «Xamsa» she'riy dostonlarini anglab olishingizga yordam beradi, deb oʻylaymiz.

ББК 84 (5Ў)1

Qisqartirib nashrga tayyorlovchi: Anvar HOJIAHMEDOV

> **Mas'ul muharrir:** Vahob RAHMONOV

ISBN 978-9943-08-549-7 © «Yangi asr avlodi», 2010-yil. 348 bet

BUYUK BADIIY OBIDA

Oʻrta asrlar Sharq adabiyoti, xususan, forsiy va turkiy she'riyat rivojida «Xamsa»chilik an'anasi alohida ahamiyatga ega boʻldi. Bu an'ananing boshlanishiga buyuk ozarbayjon shoiri Nizomiy Ganjaviyning XII asrning ikkinchi yarmi va XIII asr boshida yaratgan «Maxzan ul-asror» (1174 — 1177), «Xisrav va Shirin» (1181), «Layli va Majnun» (1188), «Haft paykar» («Etti goʻzal», 1197) hamda «Iskandarnoma» (1199 — 1201) dostonlari asos boʻlib, ular keyinchalik ijodkor vafotidan soʻng «Xamsa» (arabcha «beshlik» degani) yoki «Panj ganj» (forsiy tilda «Besh xazina» ma'nosida) nomlari bilan yaxlit kitob holida juda keng tarqalgan, turli tillarga tarjima qilinib, shuhrat topgan edi. Mazkur kitobdan oʻrin olgan alohida dostonlar bir necha shoirni shu mavzudagi yirik poetik asarlar yozishga ilhomlantirgandi.

1253-1325 yillarda yashab ijod qilgan Xisrav Dehlaviy oʻzining fors-tojik tilidagi «Matla ul-anvor» («Nurlarning boshlanishi»), «Shirin va Xisrav», «Majnun va Layli», «Hasht bihisht» («Sakkiz jannat») va «Oinai Iskandariy» («Iskandar oynasi») nomli beshta dostonini yaratib, Nizomiy «Xamsa»siga toʻla javob yaratdi va bu an'ananing boshlovchisi boʻlib maydonga chiqdi.

XV asrda yashagan aksariyat shoirlar «Xamsa»ga oʻxshatma bitishga harakat qilgan boʻlsalar ham, koʻplari bir yoki bir necha asar yaratishga erishdilar. Chunonchi, Mavlono Ashraf, Mavlono Abdullo, Kotibiy Nizomiyning bir qator dostonlariga javob bitgan boʻlsalar, Mavlono Faseh Rumiy uning «Maxzan ul-asror»iga, Xoja Hasan Xizrshoh «Layli va Majnun» dostoniga oʻxshatma dostonlar yozishgan. Lekin ikki buyuk ijodkor: Abdurahmon Jomiy va Alisher Navoiygina toʻliq «Xamsa» yaratishga erishdilar.

Jomiy asari beshta emas, yetti dostonni oʻz ichiga olib, «Dengizlar siri», «Lujjatul asror» (875 — 876 h.), «Tuhfatul ahror», «Sabhat ul-abror» (887 h.), «Yusuf va Zulayho» (888 h.), «Layli va Majnun» (889 h.), «Xiradnomai Iskandariy» («Iskandar hikmatnomasi») (890 h.) dostonlaridan iborat boʻlib, «Haft avrang» («Etti taxt») deb ham ataladi.

Yuqorida nomi keltirilgan asarlarning barchasi oʻsha davr an'anasiga muvofiq fors-tojik tilida bitilgan edi. Natijada ularni shu tilni biladigan kitobxonlargina oʻqib, boshqa xalqlar vakillari ulardan bebahra qolar, ba'zan tarjima orqaligina bu goʻzal obidalardan bahramand boʻla olardilar.

Alisher Navoiy 1483 yilda bu murakkab ishga kirishib, ikki yarim yil ichida «Hayrat ulabror», «Farhod va Shirin», «Layli va Majnun», «Sab'ai sayyor», «Saddi Iskandariy» dostonlaridan tashkil topgan «Xamsa» kitobini eski oʻzbek tilida yaratib, jahon adabiyotini bezavol va betakror buyuk asar bilan boyitdi.

Nizomiy «Xamsa»siga javoblar yozish, hech boʻlmaganda, undagi ayrim asarlarga oʻxshatma tatabbular bitish an'anasi keyingi davrlarda ham davom etdi. Taniqli adabiyotshunos Ye.E.Bertelsning bergan ma'lumotlariga qaraganda, «Layli va Majnun» Xusrav Dehlaviydan boshlab jami 24 shoir yaratgan fors, oʻzbek va ozarbayjon tillaridagi dostonlar uchun asosiy manba boʻlib xizmat qilgan.

Mazkur asarlarda Nizomiy dostoni aynan oʻzicha takrorlanavermay, har qaysi davrga xos ijtimoiy-siyosiy va ma'naviy-axloqiy masalalar oʻz aksini topgan, asar voqealari, timsollarga ba'zi oʻzgarishlar kiritilgan, tasviriy-uslubiy tamoyillar ham bir qator yangiliklar bilan boyitilgan, badiiylik gʻoyat rivojlantirilgan, har qaysi milliy til boyliklari va goʻzalliklaridan yanada unumliroq foydalanilgan.

Alisher Navoiy qalamiga mansub besh doston, shoirning ta'kidiga qaraganda, jami 30 oy — 2 yarim yil ichida yaratilgan boʻlsa-da, bu asarlarning har birini koʻp yillik ijodiy mehnatning natijasi deb qarash kerak. Zero, yoshlikdan shu ulugʻ maqsadni oʻz oldiga qoʻygan shoir «Xamsa» yaratish ishiga avvaldan kirishgan, shu maqsadda yuzlab tarixiy, ilmiy va adabiy kitoblarni oʻrganib chiqqan va ularni tadqiq etgan, bir-biri bilan qiyoslab, oʻz xulosalarini koʻplab ustozlari va fikrdoshlari sinovidan ham oʻtkazgan edi. Shuning uchun uning besh dostoni butun xalq manfaatlarini aks ettirgan, omma uchun asrlar davomida sevikli boʻlib qoladigan oʻlmas qahramonlar qiyofalari bilan limmolimdir.

Navoiy oʻz «Xamsa»sini yaratar ekan, Nizomiy va Dehlaviylar yaratgan ayrim ijobiy qahramonlar qiyofasini keskin oʻzgartirish, aniqrogʻi qarama-qarshi xosiyatlar sohibi sifatida gavdalantirish usulini ham qoʻllaydiki, buni jahon adabiyoti uchun ham yangilik deb qabul qilish mumkin. Chunki tarixiy shaxslarni shu xilda talqin qilish Gʻarb adabiyotida, masalan, Shekspir ijodida ham uchramaydi. Biz bu oʻrinda, avvalo, «Farhod va Shirin» dostonidagi Xusrav qiyofasini nazarda tutyapmiz. Navoiy oʻz ustozlari «Xamsa»larida ijobiy fazilatlar egasi tarzida gavdalantirilgan shoh Xusravni zolim, bosqinchi, makkor, nomard hukmdor sifatida tasvirlab, tarix haqiqatiga zid boradigan qiyofada aks ettirib, oʻquvchilar ommasida unga nisbatan kuchli nafrat hissini uygʻotadi.

Salaflar tasviridagi toshkesar Farhodni chinakam ma'nodagi xalq qahramoniga, sadoqatli oshiq, insonparvar, mard va qahramon yigit sifatida tasvirlanishi ham adabiyotimiz uchun yangi badiiy usul ifodasi edi. Asarda tasvirlangan barcha voqealarning yangicha mazmun kasb etishi ham doston gʻoyaviy-badiiy qimmatini gʻoyatda oshirib yuborgan.

Navoiy «Xamsa»si qahramonlari asrlar davomida necha-necha avlodlar uchun ma'naviyat va odobda, odamiylik va jasoratda, xalqparvarlik va saxovatda oʻrnak boʻlib xizmat qiladigan yorqin badiiy siymolar boʻldi. Farhod va Qays, Suhayl va Sa'd, Axiy va Farrux, Muqbil va Joʻna kabi betakror qiyofalar, Shirin va Layli, Mehr va Mehinbonu, Dilorom va boshqa ma'naviy barkamol ayollar timsollari Navoiy asridan boshlab hanuzgacha yoshlarimizni oliyjanob fazilatlar ruhida tarbiyalab kelmoqda. Daho ijodkorimizning Navoiy va asar qahramonlari nomidan aytilgan:

Odami ersang, demagil odami,
Oniki yoʻq xalq gʻamidin gʻami.
...Boshni fido ayla ato qoshigʻa,
Jismni qil sadqa ano boshigʻa.
...Jahonda neki qilmish odamizod,
Tafakkur birla bilmish odamizod.
...Birovkim, jahonda soʻzi rostdir,
Erur dol angakim oʻzi rostdur.
...Ki har kim ayon etsa yaxshi qiligʻ,
Yetar yaxshiliqdan anga yaxshiligʻ

kabi dono fikrlari mustaqillik davrida ham hayot darsligi boʻlib xizmat qilib, yoshlarimizni barkamol insonlar sifatida tarbiyalashimizga yordam bermoqda.

Shuni alohida ta'kidlash lozimki, Alisher Navoiy oʻz salaflari dostonlariga yuqori baho berar ekan, har bir asar muqaddimasida ulardagi jiddiy nuqsonlarni ham alohida ta'kidlab oʻtib, ushbu kamchiliklarni keskin tuzatish yoʻlini qoʻllaydi. Masalan, Nizomiy va Dehlaviylar Bahrom, Xusrav kabi shohlarni tasvirlaganda, ularning dabdabali hayotlari, molu dunyosiyu qoʻshini, toj-taxtiyu hashamati, qudratiyu imoratlarini rosa maqtab, odamlarga, masalan, Bahrom oʻz malikalariga nomunosib ishlar buyurgani haqida toʻxtalib, chinakam muhabbat tasviridan xoli bu asarda har ikki ijodkor xatolarini shunday deya alohida ta'kidlagan edi:

«Boʻyla nodon uchun yozib avsof, Anga qilgaylar oʻzlarin vassof. Madhini behisob yozgaylar, Balki mavzun kitob yozgaylar. Har bir oʻz ganjida koʻrub koʻp ranj, Qilgʻay oʻz «Panj ganji»din bir ganj. Alloh, Alloh! Ne ganj boʻlgʻay bu! Sarbasar elga ranj boʻlgʻay bu!»

Alisher Navoiy «Xamsa»si dostonlari esa puxta tuzilishi, voqea-hodisalarning izchil rivojlanishi bilan ajralib turadi. Shoir oʻz asarlari qahramonlarining har bir xatti-harakatini, ichki olamini ijtimoy va ruhiy jihatdan asoslashga alohida diqqat qiladi. Har qaysi asarning boshlanish qismida qahramonlarning kelajakdagi voqealarga, qahramonliklarga, sevgisadoqatga, sabr-qanoatga, ilmiy-muhandislik muammolarini hal qilishga, hunar sohasiga tayyorlaydi, shuning uchun ularning faoliyatlari oʻquvchida ishonch hosil qiladi. Farhod, Qays, Iskandar, Suhayl, Sa'd, Axiy kabi qahramonlar shunday fazilatlari bilan oʻquvchi muhabbatini qozonadi.

Navoiy, ayniqsa oʻzi yaratgan qahramonlarning ichki dunyosini, ruhiyatini toʻlaqonli aks ettiradi. Farhodning Salosil qal'asidagi kechinmalari, Majnunning dasht va sahrodagi chekkan iztiroblari, Ka'ba huzuridagi nolishlari, Laylining alamli dil soʻzlari, Iskandarning onasiga maktubi kabi oʻnlab tasvirlarda qalb kechinmalarining dardli ifodalari gʻoyat ta'sirchan ifodalangani koʻzga yaqqol tashlanib turadi.

Shoir «Xamsa»da tabiat va inson munosabatlarini eng jozibador, eng nafis, eng ta'sirchan aks ettiradi. Tabiatdagi har bir mavjudot, burjlaru fasllar, oyu yulduzlar, har qaysi oʻsimlik, samovot Navoiy qahramonlari tarafdori, ular uchun gʻam chekadi, iloji boricha madad qoʻllarini choʻzadi, qiyinchiliklarni yengib oʻtishga hamdamlashadi. Majnun bogʻda behush yotar ekan, gulzordagi barcha oʻsimliklarning uning holiga munosabatlari manzarasini eslaylik: Yoridan ayrilib gulzorda tanho yotgan Qays koʻzini ochib qarasa:

Koʻrdi oʻzini chaman ichinda, Sarvu gulu yosuman ichinda. Bulbul boshi uzra nagʻma pardoz, Ahvoligʻa navha aylab ogʻoz. Gul holigʻa chun nazora aylab, Gulgun yoqasini pora aylab. Nargis shabnamdin ashk etib fosh, Ahvoligʻa yummayin toʻkub yosh. Chun koʻksida hajrdin koʻrub dogʻ, Koʻksi uza lola kuydurub dogʻ. Zaxmi koʻkidin binafshada gʻam, Soʻziga kiyib libosi motam. Sunbul qilibon qaro uzorin, Ochib qora zulfi mushkborin. Soʻgiga oqar su zor yigʻlab, Un tortib soʻgvor yigʻlab. Sarv oʻlmay mehnatidin ozod, Qolmay shamshod dardidin shod.

Bu xil samimiy va ta'sirchan tasvirdan tabiatning inson zotiga hamdardligi, unga cheksiz mehribonligi mohirona chizilgani koʻzga tashlanib turadi. Shoir insonning ham tabiatga mehru shafqatini koʻp oʻrinda san'atkorlik bilan ta'kidlaydi. Jumladan, Farhod oʻz oʻlimi oldida jabrdiyda toqqa murojaat qilib deydiki:

...Sanga mandin yetibdur oncha yotliq, Ki yuzungdin uyotligʻman, uyotligʻ. Gahi bagʻring boʻlub tesham gʻilofi, Gahi jismingda metinim shikofi. Yuzung yoshimga xunolud gohi, Damimdin boshing uzra dud gohi. Bori jurmumgʻa tigʻi avf surgʻil, Borur chogʻimda avf aylab kechurgil».

Tabiat bilan Inson orasidagi bu xil doʻstona munosabat, sadoqat, shafqat Navoiyning barcha ijobiy qahramonlariga xosdir.

Alisher Navoiy mumtoz she'riyatimizda keng qoʻllanib kelgan turli xil uslublardan oʻrni bilan unumli foydalanaveradi. Shuning uchun «Xamsa» dostonlarida sof realistik hayotiy hodisalar, manzaralarni ham, romantik koʻtarinki, kuchaytirilgan tasvirlarni ham, xalq ogʻzaki ijodiga xos xayoliy fantastik lavhalarni ham aralash holda uchrataveramiz. Masalan, Farhodning ariq qurilishidagi faoliyatida rejalashtirish, ariqni tayyorlash lavhalari haqqoniy tasvirlansa, ba'zan Farhod kuchi qudratini dalillash uchun romantik manzaralarga murojaat qiladi. Uning dev va ajdaho bilan jang koʻrinishlari esa gʻoyat boʻrttirib tasvirlanadi. Boshqa dostonlarda ham shu toʻrt usul birgalikda qoʻllanaveradi. Bu xil sinkretik aralashlik realistik hayotiy tasvirni yorqinroq aks ettirish maqsadini koʻzlaydi.

«Saddi Iskandariy» dostonidagi qoʻshinlarning toʻqnashuvi, ayniqsa, yakkama-yakka olishuvlar, shohlar aro munozaralar, Iskandar devorining qurilishi oʻquvchini hayotiy tasvirga ishontiradi.

«Sab'ai sayyor» dostonidagi ko'plab hikoyalar ham voqealarning rostligiga shubha uyg'otmaydi. Birinchi hikoyada Axiyning o'z xotinini Farruxga berib yuborishi har qancha g'ayritabiiy tuyulmasin, Axiyga xos yuksak insonparvarlik, uni o'limdan qutqarib qolish uchun shunday ishga qo'l urishi ham aql bilan fikr yuritgan kishiga o'ta g'ayritabiiy tuyulmaydi. «Suhayl va Mehr» hikoyasi ham haqqoniyligi bilan ko'zga tashlanib turadi.

Navoiy «Xamsa» sida yaqqol koʻzga tashlanib turadigan kashfiyotlardan yana biri dostonlarda ilmiy-hayotiy timsollarga keng oʻrin berilishidir. Ilm va fan bilan bolalikdan qiziqib kelgan shoir «Farhod va Shirin» dostonida robotlar sistemasini yovuz kuchlar quroli sifatida tasvirlab, inson tafakkurining, Farhodning bu ilmiy-xayoliy jismlar ustidan gʻalabasini tasvirlagan edi. «Sab'ai sayyor» dostonida Navoiy soatiga 35-45 kilometr yuradigan «Sariyus sayr» nomli ulov haqida fikr yuritadi. Bu asboblar odamlarga tez harakat qilishga imkon beradi.

«Saddi Iskandariy» dostonida esa jahonni yorituvchi Jamshid jomi, Chin olimlari ishlagan ikki ajoyib koʻzgu, Rum donishmandlari yaratmish ajoyib jom va usturlob asboblari tasvirlanadi. Mallu qoʻshinlariga qarshi Iskandar olimlari tomonidan ishlangan sirli qurol atom bombasini eslatadi.

Bunday tasvirlarni biz boshqa shoirlar ijodida uchratmaymiz. Toʻgʻri, shoir salaflari Iskandarning shisha idish yasatib, unga arqon ulab, suv ostida yuz kun baliqlar hayotini oʻrganganini ta'kidlashgan edi, lekin Navoiy bu xil tasvir ilmiy-xayoliy timsolga nisbat berilsa, oʻquvchini ishontirmasligini his etib, shohning bu xil faoliyatini uning paygʻambarlik quvvati ifodasi sifatida koʻrsatishni ma'qulroq koʻradi.

Alisher Navoiy «Xamsa»sini tashkil qiluvchi dostonlarning har biri katta hajmga ega boʻlgan, yuksak ma'naviyat va badiiyat qonunlariga toʻla amal qilingan holda yozilgan hamda boy va goʻzal oʻzbek tilining bor nafosatini oʻzida ifoda qilgan mukammal badiiy asardir. XV asr adabiy tilida yaratilgan va hozirgi zamon oʻquvchilari uchun anchagina tushunilmaydigan, aniqrogʻi eskirgan soʻzlari boʻlgan, xilma-xil til san'atlari va uslublari qoʻllangan bu obidalarni Navoiy tilida tushunish ancha mehnatni, lugʻatlar ustida tinimsiz ishlashni talab qiladi. Kitob yozib tugallangan XV asrda va undan keyin ham dostonlarni oʻqib anglash oson boʻlmagandirki, keng xalq ommasi qiynalmasligi uchun «Xamsa»ning ixchamlashtirilgan va soddalashtirilgan xalqona nasriy nusxalari yaratilgan. Adabiyotshunos Maxzun, Umar Boqiyning kitoblari shunday asarlardan edi.

Navoiy «Xamsa»si dostonlarini osonroq tushunish uchun oʻtgan asrda ham bir necha harakatlar qilindi. Olim Sharafiddinov, Ye.E.Bertels, V.Zohidov, A.Qayumov, P.Shamsiyev,

Oʻ.Karimov, S.Mutallibov, A.Rustamov, S.Erkinov, N.Mallayev va boshqalar tomonidan Navoiy «Xamsa»si dostonlarining mukammal nasriy matnlari tuzilib keng tirajda nashr qilindi. Ammo oʻquvchilar, litsey va kollej talabalari hamda ulugʻ shoirning koʻp sonli muxlislari uchun bu mukammal nasriy nashrlar ham ogʻirlik qilyapti, shekilli. Har holda yoshlarimizning koʻplari «Xamsa» dostonlari mazmunidan yaxshi xabardor emaslar. Maktablar, litsey, kollejlarda bunga imkoniyat topilmaydi — kitoblar yetishmaydi.

Shularni hisobga olgan holda biz Navoiy «Xamsa»si dostonlarining asosiy mazmunlarinigina ixcham tarzda bayon qilingan kitobchalar va ularning barchasini toʻplab bitta kitob holida tajriba sifatida taqdim etishni ma'qul koʻrdik. Nashr etilgan asarlarning kirish va xulosa qismlari tushirib qoldirilgan, asardagi choʻzilib ketgan ba'zi oʻrinlar: manzaralar, monologlar ixchamlashtirilgan. Bu xil yondashish dostonlarning toʻliq tushunilishiga imkon bermaydi. Ular haqida keng ma'lumot hosil qilish uchun dostonlarning toʻliq nasriy bayoni, qolaversa, albatta Navoiy dostonlarining oʻzi bilan mukammal tarzda tanishish lozim. Qoʻlingizdagi kitob esa dostonlar mazmunini osonroq tushunib olishingizga yordam beradi, xolos.

Kitob tajriba holida nashr etilayotgani uchun unda ayrim kamchiliklar boʻlishi ham mumkin. Olimlarimiz, navoiyshunoslarimizning oʻrinli maslahatlari, Navoiy «Xamsa»sining shu xil nashrini yanada mukammalroq nashr etishimizga yordam beradi, deb ishonamiz.

Anvar HOJIAHMEDOV

Bu tanishuv parchasidir. Asarning toʻliq versiyasi https://kitobxon.com/oz/asar/1804 saytida.

Бу танишув парчасидир. Асарнинг тўлиқ версияси https://kitobxon.com/uz/asar/1804 сайтида.

Это был ознакомительный отрывок. Полную версию можно найти на caйте https://kitobxon.com/ru/asar/1804